

de instemming hadden gehad van de eerder dat jaar overleden mevrouw Verdam. Behalve aan de nazorg in het vu-ziekenhuis zou het geld ten goede komen aan een studie over het gehandicapte kind en aan de nieuwe medische faculteit van de christelijke universiteit te Kisangani in Kongo, waarmee de vu nauwe banden onderhield. Sommige vrouwen zouden er wellicht aan moeten wennen dat het geld voortaan niet meer uitsluitend naar het eigen ziekenhuis zou gaan, schreef moderamenlid mevrouw T. Wieringa-Ritsema in haar toelichting, maar in de wereld van vandaag moesten christenen hun blikveld ruimer maken: 'Christen-zijn is: wereldwijd denken en handelen.'

Het was jammer dat het Kongo-project, na een veelbelovend begin, al spoedig moest worden gestaakt, omdat de christelijke universiteit van Kinsangani in 1971 door de Kongolese regering werd samengevoegd met andere universiteiten. Aan het geld dat inmiddels voor het Kongo-project was gespaard kon echter bij het veertigjarig jubileum van Vrouwen vu-Hulp in juni 1972 te Utrecht een andere bestemming worden gegeven. Als bijzondere jubileumgift ontving de bibliotheek van de vu een bedrag van f100.000. Daarmee werd in zekere zin een 'ereschuld' afgelost, zoals bij de overhandiging van het bedrag werd opgemerkt, omdat de bibliotheek in 1930 wel f8.000 had ontvangen als 'geschenk der calvinistische vrouwen', maar bij de latere spaaracties buiten de boot was gevallen.

Een tweede bedrag van f400.000 werd uitgetrokken voor wat het moderamen 'een geweldig aanspreekbaar project' noemde, namelijk de bouw van een kapel op het vu-terrein. Weliswaar zou het nieuwe hoofdgebouw van de vu een kerkzaal krijgen, maar deze 'preekzaal' was mede door haar excentrische ligging niet geschikt als ruimte voor meditatie en bezinning. Het plan voor de bouw van een kapel op de campus was namens de senaat gelanceerd door rector-magnificus W. F. de Gaay Fortman in een rede op 6 september 1971, waarin hij onder meer had opgemerkt: 'Een christelijke universiteit bewijst haar karakter niet alleen door de wijze, waarop zij wetenschap bedrijft, maar ook doordat zij in het leven van iedere dag laat zien, uit welke bron zij put. De Engelse taal duidt dit aan met het woord 'worship', een woord dat niet in één Nederlands woord te vertalen is. Het omvat voorbede, aanbidding, lofprijzing en de persoonlijke omgang met God. In deze zijde van het christelijk leven is de Vrije Universiteit nooit sterk geweest.'